

[Sønderup.]

rende del af amtsbeskatningen, der er tilbage, når vi har realiseret vort statstilskud, men det er det samme igen. Det ærede medlem mener altså, at den udskrivning skulle finde sted på grundlag af det samme kriterium, som ejendomsbeskatningen udskrives efter i sognekommunerne i dag. Ja men så er vi lige vidt, så fortsætter man netop med dette behovskriterium, som er så afgjort uretfærdigt under hensyn til den strukturforandring, som samfundet i sin helhed er genstand for. Det er mærkeligt og ejendommeligt, at man over for et erhverv, der har usikrere vilkår end noget som helst andet erhverv, bliver ved at fastholde forestillingen om, at det skal have den forlods beskatning, som den faste ejendomsbeskatning i sin helhed er udtryk for.

Så taler man om det besynderlige i, at amterne skulle blive ved at have medbestemmelsesret, efterhånden som skatteudskrivningen finder sted på et andet grundlag. Jeg har dog indtryk af, at når vi har skattelove til behandling, stryger man frimodigt den ene gang efter den anden tusindtallige skarer af skatteydere, men det afstedkommer ingen konsekvenser for deres medbestemmelsesret. Det program punkt synes jeg man skulle tage af.

Jeg har den opfattelse af problemerne omkring amtsbeskatningen og den faste beskatning i sin helhed, at nu må vi have en tilbundsgående løsning af spørgsmålet, og det er det, vi tilstræber med vort forslag. Jeg håber, at vi i det udvalg, der bliver nedsat, kan nå frem til resultater.

H. C. Toft: Det gik for så vidt, som jeg havde ventet, at den, der viste størst sympati for de tanker, som er udtrykt i dette forslag, var det radikale venstres ordfører. Jeg har lyst til at sige dette til det ærede medlem hr. Baunsgaard: det ærede medlem kunne nok følge os langt på vej, men mente ikke, det var rigtigt, når vi stiller forslag om, at der ikke må pålægges ejendommene

i sognekommunerne større skat end i 1959; men dér kommer det ærede medlem slet ikke i vanskeligheder, det behøver det ærede medlem ikke at spekulere på. For i den tale, det ærede medlem holdt i Middelfart, og som er refereret i Skive Folkeblad for den 19. marts 1960, siger det ærede medlem, at amtsskatterne skal ophæves og ligningen overføres til kommunerne, alle udgifter til de store hoved- og motorveje overføres til staten, sygehusudgifterne overføres helt eller delvis til staten, og alle folkepensionsudgifter overføres til staten. Men amternes udgifter til sygehusvæsenet var som nævnt i 1959-60 152 mill. kr., og når man dertil lægger de 20 mill. kr., som jeg regner med hovedvejsudgifterne er for amterne, er vi oppe på 172 mill. kr. Deroverfor står beløbet 166 mill. kr., som amtsskatterne androg, så når det ærede medlem hr. Baunsgaard vil give et sådant tilskud fra staten til amtskommunerne, bliver der overhovedet ikke en krone at overføre til den kommunale ejendomsbeskatning, og dermed bortfalder det spørgsmål, det ærede medlem hr. Baunsgaard rejste om, at en del af amternes udgifter skulle dækkes gennem de kommunale ejendomsskatter.

I det hele taget var det ærede medlem hr. Baunsgaard så venlig at ofre de synspunkter, vi her har givet udtryk for, megen interesse. Den samme venlighed blev vi ikke mødt med af det ærede medlem hr. Niels Andersen og for så vidt heller ikke af den højtærede indenrigsminister, der kun sagde, at regeringen havde til hensigt at behandle forslaget og stille forslag til ændringer.

Inden vi slutter denne debat, må det være en opgave for mig at bede den højtærede indenrigsminister om at svare på én ting: vil regeringen stille forslag om en lettelse af ejendomsskatterne?

Af den tale, det ærede medlem hr. Niels Andersen holdt, fremgår det, at det ærede medlem ikke har til hensigt at medvirke til at lette ejendomsskatterne med så meget som en krone. Til gengæld glædede det ærede medlem hr. Baunsgaard os med i